

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/104/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6217010158
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6217010158.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. októbra 2018 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Juraja Babjaka, v trestnej veci obžalovaného J. C., stíhaného pre prečin daňového podvodu podľa § 277a ods. 1 Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora voči rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš, sp. zn. 3T/69/2017 zo dňa 31.05.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/69/2017 z 31.05.2018 vo výroku o uložení trestu zákazu činnosti.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/69/2017 z 31.05.2018 bol obžalovaný J. C. uznaný vinným z prečinu daňového podvodu podľa § 277a ods. 1 Tr. zák., a to za skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že

ako jediný zodpovedný štatutárny zástupca spoločnosti ATGL s. r. o. so sídlom Veľký Krtíš, Banícka 703/16, IČO: 46 120 157 a ako registrovaný platca dane z pridanej hodnoty v zákonnej lehote podal správcovi dane Daňovému úradu Banská Bystrica pobočka Veľký Krtíš riadne daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za obdobie október 2012, dodatočné daňové priznanie nepodal, pričom pri následnej daňovej kontrole vykonanej Daňovým úradom Banská Bystrica pobočka Rimavská Sobota a na základe vypracovaného protokolu o daňovej kontrole č. 9613401/5/1758770/2014/Mau zo dňa 06. 05. 2014 bolo zistené, že si v uvedenom daňovom priznaní neoprávnene uplatnil nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty za obdobie mesiaca október 2012 v celkovej výške 20. 486,- Eur z tovaru a služieb fakturovaného dodávateľskou faktúrou č. 108/2012 z 31. 10. 2012 od dodávateľskej spoločnosti PENASA s. r. o., v tom čase so sídlom Školská 9, Veľký Krtíš, IČO: 36 629 421, za nákup strojov na výrobu obuvi, ku škode na príjmovej časti štátneho rozpočtu Slovenskej republiky v zastúpení Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad Banská Bystrica, Nová ulica 13, pobočka Veľký Krtíš, IČO: 42 499 500, v celkovej výške 20. 486,- Eur.

Týmto konaním, teda vo väčšom rozsahu uplatnil nárok na vrátenie DPH v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 277a ods. 1 Tr. zák. s použitím § § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 56 ods. 1 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 1. 500,- Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. mu súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. mu bol uložený aj trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť na dobu 1 rok.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote ako osoby na to oprávnené odvolanie jednak obžalovaný cestou svojho obhajcu, ako aj okresný prokurátor vo Veľkom Krtíši.

Okresný prokurátor vo Veľkom Krtíši v písomných dôvodoch odvolania, ktoré doručil okresnému súdu po písomne vyhotovenom a doručenom vypracovaní rozsudku uviedol, že pokiaľ ide o výrok o vine v napadnutom rozsudku okresného súdu, s týmto výrokom súhlasí, nesúhlasí však s výrokom o treste a o treste zákazu činnosti.

Podľa názoru okresného prokurátora súd pri rozhodovaní o výmere trestu svoj postup odôvodnil tým, že prihliadol na doterajší spôsob života obžalovaného, ktorý je bezúhonný a len v roku 2017 sa dopustil priestupku na úseku dopravy, pričom je podnikateľom aj v Slovenskej republike aj v Maďarskej republike a zaoberá sa činnosťou spojenou so zabezpečovaním dodávok pre verejný sektor. V tejto súvislosti aj súd mal konštatovať, že obžalovaný viedol riadny život, teda mal jednu poľahčujúcu okolnosť, pričom mu nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Toto malo vplyv na peňažný trest, ktorý obžalovanému okresný súd ukladal a aj na trest zákazu činnosti.

Okresný prokurátor je však toho názoru, že uložený peňažný trest spojený s náhradným trestom a trest zákazu činnosti je neprimeraný vzhľadom k závažnosti protiprávneho konania obžalovaného. Pri ukladaní trestu obžalovanému neboli zo strany súdu zohľadnené aj ďalšie okolnosti, ktoré spolu určujú závažnosť činu, najmä že konanie obžalovaného smerovalo k vylákaniu väčšej sumy finančných prostriedkov zo štátneho rozpočtu, keď si uplatnil nadmerný odpočet DPH. Podľa názoru prokurátora uložením takéhoto mierneho trestu obžalovanému nebude splnená ani požiadavka účinného pôsobenia na ostatných členov spoločnosti, najmä v podnikateľskom prostredí, aby sa podobného protiprávneho konania nedopúšťali. Prokurátor má za to, že ochrana spoločnosti ani náprava obžalovaného pri uložení mierneho peňažného trestu a mierneho trestu zákazu činnosti nebude dostatočne zabezpečená.

Z týchto dôvodov preto navrhol, aby Krajský súd v Banskej Bystrici zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste, sám uložil obžalovanému prísnejší podmienený trest odňatia slobody v strednej hladine zákonom ustanovenej trestnej sadzby a aby zároveň uložil obžalovanému prísnejší peňažný trest a taktiež prísnejší trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť, a to v strede zákonného rozpätia.

Obžalovaný v písomných dôvodoch svojho odvolania, ktoré za neho doručil prvostupňovému súdu jeho obhajca, naopak uviedol, že sa necíti byť z trestnej činnosti vinným, pretože sa žiadnej protiprávnej trestnej činnosti nedopustil. Aj po uplynutí 6 rokov od uzatvorenia obchodu možno podľa obhajoby konštatovať, že popretie uskutočneného obchodu konateľom spoločnosti PENASA s.r.o. a nezaevidovanie realizovaného obchodu do účtovníctva si práve spoločnosť PENASA s.r.o. znížila základ dane z príjmu a popretím zrealizovaného obchodu spoločnosťou PENASA s.r.o. si táto znížil zároveň aj základ DPH za príslušné zdaňovacie obdobie.

Realizáciu obchodu vie obžalovaný preukázať popisom zrealizovaného obchodu, vie ho preukázať svojim účtovníctvom, kde je obchod riadne zaúčtovaný. V prípravnom konaní obhajoba navrhovala, aby v rámci medzinárodnej justičnej spolupráce maďarské orgány vykonali ohliadku strojov, ktoré boli medzičasom vyvezené do Maďarska. Návrh obhajoby obsahovala aj žiadosť polície na dožiadanie do Maďarska, avšak okresná prokuratúra už do dožiadania vykonanie ohliadky strojov nezahrnula a preto ani maďarské orgány ohliadku nevykonali. Obhajoba má preto za to, že tým bola porušená základná zásada trestného konania.

V tomto smere obhajoba navrhovala aj okresnému súdu, aby v rámci medzinárodnej spolupráce dodatočne tento nedostatok odstránil a požiadal o zadokumentovanie strojov na výrobu obuvi v Maďarsku, s čím sa však okresný súd nezaoberal.

V prípravnom konaní bolo zistené, že M. H. je stíhaný v inej trestnej veci za obdobnú preukázanú trestnú činnosť a preto obhajoba navrhovala, aby sa okresný súd s týmto trestným spisom oboznámil a ani tento návrh obhajoby však okresný súd nezrealizoval.

Obhajoba má za to, že okresný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a to, že dokazovaním na hlavnom pojednávaní bol zistený len skutkový stav z účtovníctva a daňového priznania. Čo sa však týka toho, či reálne došlo k uskutočneniu obchodu, toto nebolo správne vyhodnotené súdom. V tejto súvislosti obhajoba uviedla, že A.. O. nikdy nepotvrdila, že k obchodu reálne nedošlo. Taktiež svedkyňa L.. H. vo svojich výpovediach, opierajúc sa o výsledky daňovej kontroly, spochybnila reálne uzatvorenie obchodu. Predchádzajúci konateľ spoločnosti PENASA s.r.o. svedok Y. J. len sprostredkoval stretnutie medzi v tom čase aktuálnym konateľom spoločnosti M. H. a obžalovaným. Svedkovia H. ani J. sa preto nemohli vyjadriť k reálnemu uzatvoreniu obchodu. Obhajoba preto zastáva názor, že súd pri rozhodovaní veci si v plnom rozsahu osvojil len závery daňového orgánu aj s pochybeniami, ktorých sa správca dane dopustil. Konanie obžalovaného nemožno posudzovať ako úmyselné v snahe zadovážiť sebe neoprávnený prospech tým, že si uplatnil neoprávnené vo väčšom rozsahu nárok na vrátenie DPH tak, ako to konštatoval okresný súd. Nemôže byť obžalovanému na škodu ani to, že ako jediný konateľ spoločnosti, ktorý prejavil záujem o vhodný tovar (použitie šijacie stroje) postupoval s náležitou odbornou starostlivosťou, keď si prostredníctvom svojej účtovníčky z verejne prístupných registrov preveril predávajúceho, teda konateľa spoločnosti PENASA s.r.o. a nemôže byť na jeho škodu ani to, že jeho účtovníčka bližšie nepoznala konateľa predávajúcej spoločnosti. Kúpnu cenu vyplatil predávajúcemu až po zložení predmetu kúpy, teda šijacích strojov a keďže predávajúci si vymienil zaplatenie kúpnej ceny v hotovosti, neporušil v tom čase obžalovaný žiadny právny predpis, keď takto postupoval.

Vzhľadom k týmto skutočnostiam preto obhajoba navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil, vec vrátil prvostupňovému súdu s tým, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Keďže obhajobe bolo doručené aj odvolanie prokurátora, táto sa k tomuto odvolaniu písomne vyjadrila v tom smere, že zotrvávajú na svojom odvolaní a keďže sú toho názoru, že obžalovaný sa žiadnej trestnej činnosti nedopustil, navrhli odvolanie prokurátora zamietnuť a rozsudok ako predčasný zrušiť a vrátiť vec okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Okresný prokurátor sa k písomným dôvodom odvolania obžalovaného nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí, kde krajský súd konal o odvolaniach procesných strán, krajský prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí uviedol, že v celom rozsahu navrhuje vyhovieť odvolaniu okresného prokurátora a navrhol obžalovanému uložiť prísnejší peňažný trest a tiež aj prísnejší trest zákazu činnosti s tým, že odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného uviedol, že sa pridrižiava písomných dôvodov odvolania, kde podrobne uviedli výčitky voči napadnutému rozsudku, podľa názoru obhajoby bol obžalovaný svojím spôsobom uvedený do omylu, preto chýba v jeho konaní úmysel, spoločnosť PENASA s.r.o. už neexistuje, pričom v prípravnom konaní orgány polície nedostatočne zrealizovali dôkazy, neurobili ohliadku strojov a preto považujú napadnutý rozsudok za predčasný. Navrhol, aby bola vec zrušená a vrátená okresnému súdu na nové rozhodnutie s tým, aby sa preukázali okolnosti tvrdené obžalobou. Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, s týmto nesúhlasia a navrhujú ho zamietnuť.

Obžalovaný, prítomný na verejnom zasadnutí cestou prítomného tlmočníka uviedol, že konal v najlepšom vedomí a svedomí podľa slovenských predpisov, obchod sa uskutočnil, chcel založiť spoločný podnik a preto žiada, aby krajský súd vo veci spravodlivo rozhodol. Dodal tak isto, že žiada, aby po vypracovaní slovenského rozhodnutia odvolacieho súdu mu toto bolo doručené v maďarskom jazyku.

Na podklade podaných odvolaní Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Dospel však k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné a odvolanie obžalovaného je dôvodné len čo do výroku o uložení trestu zákazu činnosti.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní resp. na viacerých hlavných pojednávaniach všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Pokiaľ ide o odôvodnenie napadnutého rozsudku, z tohto je zrejmé, že okresný súd v súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. v tomto odôvodnení vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si podľa obhajoby vzájomne odporovali.

Z tohto odôvodnenia rozsudku prvostupňového súdu je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného J. C. o tom, že obchod sa reálne uskutočnil, prečo jeho obrane neuveril a čo ho viedlo k záveru o tom, že obžalovaný je vinný v zmysle podanej obžaloby.

Krajský súd v Banskej Bystrici nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na všetkých hlavných pojednávaniach a aj podľa krajského súdu je nimi jednoznačne a nepochybné preukázané, že obžalovaný J. C. v kritickom období, za okolností a spôsobom zisteným v skutkovej vete napadnutého rozsudku sa dopustil prečinu daňového podvodu podľa § 277a ods. 1 Tr. zák., keďže neoprávnené vo väčšom rozsahu uplatnil nárok na vrátenie DPH v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia, ako aj na právne posúdenie konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o týchto dôvodoch pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného v súvislosti s uznaním viny, tu krajský súd musí konštatovať, že ani on obrane obžalovaného neuveril. V prípravnom konaní existuje jednoznačný dôkaz o tom, že svedok M. H. potvrdil, že bol len tzv. bielym koňom, teda že nikdy reálne funkciu konateľa v spoločnosti PENASA s.r.o. nevykonával a preto ani reálne nemohol nikdy uzatvoriť s obžalovaným obchod v súvislosti so šijacími strojmi. Ak aj obžalovaný nejaký obdobný obchod s niekým uzatvoril, určite to nebol svedok M. H., ktorý túto skutočnosť vyvrátil a potom bolo pochybné, či obžalovaný nebol uzrozumený s tým, že nekoná s konateľom spoločnosti PENASA s.r.o., ale s niekým iným a aj podľa názoru krajského súdu táto samotná skutočnosť nasvedčuje tomu, že obžalovaný konal minimálne v nepriamom úmysle, keďže ak by bola pravdivá jeho obrana, musel vedieť, že predávajúci nie je osoba, ktorá je reálne aj M. H.. V tomto smere sú nepochybné aj dôkazy, ktoré vo veci zabezpečil daňový úrad a tieto práve túto obranu obžalovaného jednoznačne vyvracajú. Vzhľadom k tomu je preto správne rozhodnutie okresného súdu, keď za týchto okolností obžalovaného uznal vinným.

Z tohto dôvodu preto krajský súd nemohol v tomto smere odvolaniu obžalovaného vyhovieť, avšak pokiaľ ide o uložený trest zákazu činnosti vo výmere 1 roka, ktorý za takéto protiprávne konanie obžalovanému okresný súd uložil, tu krajský súd musí konštatovať, že v osobe obžalovaného ide v podstate o beztrestnú osobu doposiaľ netrestanú, postihnutú len za jeden priestupok, aj to v doprave. Od skutku uplynula doba už viac ako 6 rokov, obžalovaný sa žiadnej ďalšej protiprávnej činnosti nedopustil, naďalej pôsobí ako konateľ spoločnosti a vykonáva podnikateľskú činnosť a preto podľa názoru krajského súdu by ukladanie trestu zákazu činnosti po 6 rokoch od spáchania skutku, aj keď len symbolického vo výmere 1 roka bolo kontraproduktívne a nesplnilo by účel trestu, keďže výchovný účinok takéhoto trestu by bol nulový.

Pokiaľ ide o peňažný trest vo výmere 1.500,- Eur, ktorý obžalovanému súd za toto protiprávne konanie uložil, tak tento peňažný trest je taktiež len symbolický, je v podstate odrážajúci tú skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ súdne trestaný nebol a naďalej riadne podniká, vedie riadny život, navyše keď reálne k vyplateniu uplatneného nadmerného odpočtu DPH ani nedošlo, a teda Slovenskej republike žiadna skutočná škoda týmto protiprávnym konaním obžalovaného nevznikla.

Odvolanie prokurátora musel krajský súd potom zamietnuť práve z tých dôvodov, ako je to vyššie konštatované, kde krajský súd zohľadnil aj tú skutočnosť, že síce v písomnom vyhotovení odvolania

prokurátora tento žiadal ukladanie obžalovanému okrem peňažného trestu aj podmienený trest odňatia slobody, čo však krajský prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí krajského súdu už nepotvrdil, ale žiadal len prísnejší trest zákazu činnosti a prísnejší peňažný trest, kde práve krajský súd konštatoval tak, ako je to vyššie uvedené, že takýto trest považuje za neprimerane prísny, nadbytočný a preto sa s odvolaním okresného prokurátora nemohol stotožniť.

Z týchto dôvodov preto krajský súd na podklade podaného odvolania obžalovaného zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš vo výroku o uloženom treste a odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.